

Socialministerens bemærkninger til skrivelse af 2. marts 1973 fra Danmarks Lærerforening.

Danmarks Lærerforening gør opmærksom på, at der i forbindelse med loven om styrelsen af kommunernes skolevæsen er etableret et landsdækkende system af skolepsykologiske rådgivningskontorer. Da folkeskolen har fået pligt til at etablere særlig undervisning af elever med adfærdsforstyrrelser og psykiske lidelser, er der ved en ændring i folkeskoleloven i maj 1972 givet regler for ansættelse af personale med forskellige specialer: kliniske psykologer, pædagogiske konsulenter, kuratorer og socialrådgivere. Det skolepsykologiske kontors arbejdsområde er samtlige børn fra det tidspunkt, de kan optages i en børnehaveklasse, og til de forlader undervisningssystemet, og dem af de unge, der herefter følger undervisningen på en institution under undervisningsministeriets område.

For at opnå den størst mulige samordning med social- og sundhedsforvaltningerne foreslår foreningen:

- 1) Ændringer i bistanndslovens §§ 28-32, således at det fastslås, at den pædagogiske og psykologiske bistand først og fremmest skal ydes af medarbejdere fra det lokale skolepsykologiske kontor, og kun såfremt dette ikke er muligt, stilles til rådighed fra amtet. Det samme foreslås at gælde for den psykologiske bistand i familievejledningens sagkyndige støttegruppe.
- 2) Ændringer i love om folkeskole og særforbudslove, således at forpligtelsen til specialundervisning af børn i førskolealderen overføres til de kommunale skolevæsenere.
- 3) Overvejelser af en ændring af opgaverne for de amtskommunale rådgivningscentre for børn og unge, jfr. bistanndslovens § 87 f. f., for at hindre overlappning i forhold til de skolepsykologiske kontorer. Det formodes, at der fra kommunerne væ-

sentligst bliver behov for at videreundervise den vanskeligst behandlelige del af børnene, og man kunne forestille sig, at centrene burde tildeles opgaver som uddannelsesinstitution over for de kliniske psykologer, som påregnes ansat ved de skolepsykologiske kontorer.

- 4) At amtsskolepsykologer deltager i de amtslige planlægningsudvalg, der arbejder med overgangsordninger.

Ad 1). Det er efter forhandling med undervisningsministeriet henstillet til skoler, skolepsykologiske kontorer og andre under undervisningsministeriet hørende institutioner, som beskæftiger sig med børn og unge, at medvirke til gennemførelse af familievejledning og samarbejde med børne- og ungdomsværnet, hvor det måtte være aktuelt, jfr. pkt. 10 i socialministeriets cirkulære af 25. januar 1971 om familievejledning, tilsynsværgemål og efterværn. Endvidere er der i samme cirkulæres pkt. 21 gjort opmærksom på, at det kan være nødvendigt, at familievejledningens sagkyndige støttegruppe anmoder skolepsykologer om at være til stede ved behandlingen af en sag. Socialministeriet mener derfor ikke, at en ændring som foreslået af lærerforeningen er påkrævet af hensyn til den forsvarlige sagsbehandling.

Herudover må det påpeges, at skolepsykologisk kontor efter sagens natur må koncentrere sig om „barnet“ og dets undervisning, medens børneforbudslovens familievejledning og det foreslåede udvidede rådgivningsarbejde går ind i en helhedsvurdering af hjemmet med muligheder for økonomisk opbakning af støtteforanstaltninger.

Ad 2). Socialministeriet er enig i, at spørgsmålet må overvejes fremover, men sagen er for kompliceret til at løses i for-